

תת"ע 9094/08 - נהרי נאור נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה באילת

תת"ע 9094-08-19 מדינת ישראל נ' נהרי נאור

בפני כבוד השופט הגר אゾלאי אדרי
ה המבקש: נהרי נאור
נגד מדינת ישראל
המשיבת:

ההחלטה

בפני בקשה לפי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החוק") שעניינה ביטול פסק הדין שניתן בהליך דין בהיעדרו של המבקש.

A. העובדות הכרוכות לעניין:

1. ביום 4.4.19 נהג מר נהרי (להלן: "ה המבקש" או "הנאשם"), בעוד נהג חדש צעיר, ברכב בשעות הלילה מוביל שבמושב שלו ישב מלאוה.
2. בהמשך לאחר מכן, הוגש כנגד המבקש כתב האישום נשוא ההליך דין והוא זומן לדין בעניינו ליום 19.4.20 (בהתחלת בית המשפט ונוכח מצב החירום שנבע מ מגפת הקורונה, נדחה מועד הדיון ליום 3.8.20).
3. ביום 3.8.20 התקיים דיון אליו לא התיצב המבקש, ולאחר שהוצג אישור משלוח דבר דואר רשמי, הוגש הנאשם (בהיעדרו) בעבירה שיועסה לו ונגזרו עליו: קנס בסך 1,000 ל"י, פסילה מלקלבל או מלחייב רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים וכן פסילה מלקלבל או מלחייב רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים, על תנאי למשך 3 שנים (להלן: "פסק הדין").
4. ביום 9.8.20 הוגשה הבקשה מושא החלטה זו לביטול פסק הדין.

B. טענות הצדדים:

5. לטענת המבקש, הוא לא התיצב למועד הדיון משום שהוא חולה החל מיום 3.8.20 ועד ליום 4.8.20. לאור האמור, עוטר המבקש לביטול פסק הדין ולקיום הדיון בעניינו מחדש.
6. המשיבה מתנגדת לבקשת טענות כי על המבקש היה לידע את בית המשפט בדבר מצבו הרפואי ולדאוג לדוחית מועד הדיון לאחר מכן. עוד טענת המשיבה כי נראה שה המבקש פעל להזאת אישור מחלה רק לאחר שלא התיצב לדין אליו זומן כדי, תוך שהוא מפנה לכך שאישור המחלת הוצא רק ביום 4.8.20. כך גם המשיבה טוענת כי הן הבקשה והן האישור הרפואי לא מצינים "ממה סבל המבקש".
7. כמו כן, המשיבה טוענת כי במסגרת הטיעונים שהועלו בבקשתו, לא הועלתה כל נסיבה מיוחדת המצדיקה את ביטול פסק הדין וכי לא קיים חשש שייגרם לבקשת עיות דין אם לא יבוטל פסק הדין. בהקשר זה מפנה

המשיבה לכך שמדובר בנהג חדש שנגה ללא מלאה ולכך שמדובר בעבירה שלצדה שלושה חודשי פסילת מינימום.

ג. דין והכרעה:

לאחר שיעינתי בבקשת ובתגובה לבקשת, אני סבורה כי בנסיבות העניין דין הבקשת להתקבל.

8. סעיף 013(ח) לחוק קובל כלהלן:

"גזר דין של הנאשם בטעון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנאשם, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאירועו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא הנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשת שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשת הוגשה בהסכמה התובע".

9. כמובן, תחילה יש לבחון اي מתי הומצא הנאשם לבקשת פסק הדין ואם טרם חלפו שלושים ימים ממועד הימצאה כאמור. ככל שחלף מניין הימים, על בית המשפט לבחון האם הבקשת הוגשה בהסכמה התובע.

10. לאחר מכן, לגופה של הבקשת לבטל פסק דין שניתן בהיעדר הנאשם, על בית המשפט לבחון האם מתקייםמת אחת משתי העילות החלופיות הקבועות בסעיף הנ"ל: האחת - האם קיימת סיבה מוצדקת לאירועו הנאשם; השנייה - האם ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין (ראו גם רע"פ 01/0142/91 איטליה נ' מדינת ישראל פ"ד נז(6) 793 (2003) (להלן: "הלכת איטליה").

11. בעניינו, בהתחשב בכך שהבקשת הוגשה בחולוף שישה ימים ממועד פסק הדין, ברוי כי היא הוגשה במסגרת סדר הזמנים העומד לרשות הנאשם להגשת הבקשת מבלי להידרש להסכמה התובע.

12. באשר לקיומה של סיבה מוצדקת לאירועו הנאשם של המבוקש לדין, הרי שכל טענותו מתמצאת בכך שהיא חוללה במועד הדין (ובזמינים לאחריו). זאת, כאשר נקבע זה מכבר כי "העובד כי המבוקש לא הגיע לדין ולא הודיע על כך לבית-המשפט עקב מחלתו, אינה כשלעצמה מצדיקה את ביטול פסק הדין" (ראו רע"פ 07/07/2282 דין נ' מדינת ישראל (14.3.07)).

13. אם כן, הרי שהיא על המבוקש לפנות לבית המשפט, בין אם בעצמו ובין אם באמצעות סיוע של אחר, עוד בטרם התקיים הדין בעניינו ולבקש את דוחית מועד הדין (או לכל הפחות להודיע על כך שלא יוכל להתיצב אליו). אולם, המבוקש נמנע מלעשות כן ואין לו להלן אלא על עצמו.

14. זאת ועוד, הרי שלא ניתן להtauל מכך שאישור המחלקה נערכ רק ביום 4.8.20 ומתייחס באופן רטרואקטיבי גם למועד בו התקיים הדין, 3.8.20 (ראו לעניין זה עפ"ת 16-04-24790 **עמרם נ' מדינת ישראל** (7.7.16); עפ"ת 0915-10282 **עבד אל באקי נ' מדינת ישראל** (23.11.15); עפ"ת 13-139-17139 **שנון נ' מדינת ישראל** (31.3.13)).

15. כך גם לא ניתן להtauל מכך שעיוון באישור המחלקה מלמד על כך שהוא לא עורך דין על פי פקודת הראות [נוסח חדש], תשל"א-1971 ולא צוין בו כי הוא מיועד לבית המשפט כפי שנוהג באישורים רפואיים (ראו לעניין זה ע"פ 09/09 7249 **אבטליון נ' מדינת ישראל** (21.4.09)).

16. לאור האמור לעיל, ומשנמצא כי הסיבה לאירועו הנאשם של המבוקש לדין בעניינו אינה מוצדקת בהתאם להלכה הפסקה, علينا לבחון עתה האם ביטול פסק הדין דרוש על מנת למנוע עיוות דין. לטעמי, התשובה לכך

היא חיובית.

17. אמם, לא נעלמה מעני טענת המשיב לפיה פסילת המבוקש מלתקבל או מהחזקך רישון נהיגה לתקופה של שלושה חודשים הינה "פסילת המינימום" הקבועה בפקודת התעבורה [נוסח חדש], אך יחד עם זאת, לא ניתן להטעלם מכך שבاهיותו הוג חדש תחול סנקציה עונשית נוספת, שיכל ולא תהיה באם יהיה נוכח. במצב דברים זה אני סבורה כי יש לאפשר למבוקש לקבל את יומו בבית המשפט ולהעלות את טענותיו.

18. לאור כל האמור לעיל, ובהתחשב בכך שהuilות לביטול פסק הדין הן חלופיות ולא מצטברות, אני מורה על ביטול פסק הדין מיום 3.8.20 וקבעת את ההליך לדין בפניי, במעמד הצדדים, ביום 25.10.20 בשעה 10:20.

המציאות תשלח העתק ההחלטה לצדים וזמןן למועד הדיון שנקבע.

ניתנה היום, כ"ג אב תש"פ, 13 אוגוסט 2020, בהעד
הצדדים.